

அருளிசிநாதர் அருளிய

கந்தரலங்காரம்

பொருளூடன்

தூ. மெ. ராமல.

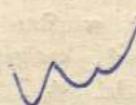
1-12-77

புனிதம்.

அகுணசிந்தாதர் அருளிய கந்தரவங்காரம்

பொருஞ்சுடன்

த. கி. மருதபிள்ளை
ஆசிரியர்

வட்டுக்கோட்டை.

யாழ்ப்பாணம்.

1977

அணிந்துரை

கலாநிதி பண்டிதமனி
திரு. சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்

மனக்கவலை மாற்றும் மருந்து

உலக நிகழ்ச்சிகள் — நடந்த நடக்கின்ற நடக்கும் நிகழ்ச்சிகள் அணைத்தும் நீதி; தெய்வ நீதி.

“நீதியாய நிகழ்ச்சிகள் அணைத்தும் உன் நன்மையின் பொருட்டே” என்பது மிகமிக ஆழந்து சிந்திக்கற்பாலது. துங்ப அநுபவம் நேரிடும் போது நமக்கு வெறுப்பு உண்டாய் விடுகிறது. இது பெரும் தப்பு. நமது நன்மைக்குத் தெய்வம் தந்ததை வெறுக்கலாமா? வெறுப்பது இருக்கிற விணைபொதாமல் மேலும் பெருக்குவதாகும்.

ஒருவர் அவசிய அலுவல் பற்றி ஓரிடத்திற்குப் போக வேண்டியவர், வண்டியைத் தவற விடுகின்றார். அதனால் கவலை மேவிட்டுத் தெய்வத்தை நோகின்றார். சிறிது நேரத் தின் பின் தாம்போக நினைத்த வண்டி பள்ளத்தாக்கு ஒன்றில் வீழ்ந்து நொருங்கிய சம்பவம் கேட்டு தெய்வத்தை வாழ்த்துகின்றார். பிரார்த்தம் தெய்வ நியதி.

பிரார்த்தம் அநுபவம் பொறுக்க முடியாதிருந்தால் தெய்வத்தை நோவாமல், தன்நன்மைக்கு வந்ததென்பதை ஊன்றி உணர்ந்து கொண்டு. “தாங்க முயடிலில்லை; இரங்கி அருள வேண்டும் என்று, நீதி செய்த தெய்வத்தை வேண்டித் தவங்கிடக்கலாம். அதனால் துங்பசாந்தி உண்டாம். உதாரணம்;- அருச்சனன் கிருஷ்ணனைச் சரண் அடைந் தான்; தலையைத் தள்ளவந்த நாகபாசம் முடியைத் தள்ளிச் சென்றது;

கந்தரலங்காரம் சிந்தனைக் களஞ்சியம் அதில் உள்ள
சிந்தனை 100 பிரிவு கொண்டது. ஆசிரியர் சிந்தனைக்கு இலகு
வாகப் பொருள் செய்துள்ளார். நாடோறும் ஒவ்வொரு
சிந்தனையைப் பாடலீச் சிந்தனையில் இருத்திச் சீரணம்
செய்க.

ஒவ்வொரு சிந்தனையும்—பாடலும்—மனக்கவலை மாறி
றும் மருந்தாம்.

— முன் நுடை —

அருணகிரிநாதப் பெருமானுடைய அருள் வாக்கு உள்ளத்திலே ஊற சூற, முருகனுடைய திருவருள் அநுபவத்தை முயன்றுல் நாழும் பெறலாம் என்ற நம்பிக்கை உண்டாகிறது. அவர் நம்முடைய நிலைக்கு இறங்கி வந்து முருகனை இறைஞ்சி உருகி வேண்டிக்கொள்ளும் பாடல்களில் ஒன்றிவிட்டால் நமக்காகவே அந்தப் பாடல்கள் அழைந்தனவோ என்று தோன்றுகிறது. அந்தப் பெரியார் நம்முடன் இருந்து நம்மையும் முருகன் சந்திதிக்கு அழைத்துச் சென்று நம்மையே வேண்டிக்கொள்ளச் சொன்னால் எப்படி இருக்கும்? அப்படி ஓர் உணர்ச்சி எழுகிறது.

அவர் இறைவனைப்பற்றிய பெருமையை எடுத்துச் சொல்லி அவன்பால் பக்தி உண்டாகும்படி சில பாடல்களை அருளியிருக்கிறார். குற்றங்களை எடுத்துச் சொல்லி, அவற்றைப் போக்கி ஆட்கொண்டருள் வேண்டும் என்று சில பாடல்களில் விண்ணப்பம் செய்து கொள்கிறார். அவனுடைய திருவடிகளே புகலாகப் புதுகின்றார். அவனுடைய அருள்களும் இயம்பயம் இல்லாமல் போகும் உண்மையைச் சொல்கிறார். மனிதன் இறைவனை அணுகிப் பக்தி செய்து மெய்யறிவு பெற்று, அவன் அருளில் ஆழ்ந்து இன்புறும் அருள் நெறியில் பல நிலைகள் உண்டு அந்த நிலைகளில் உள்ள வெவ்வேறு பக்குவத்தினருக்கும் ஏற்ற வகையில் வெவ்வேறு பாடல்களை அருளியிருக்கிறார்.

அலங்காரப் பாடல்கள் மிகப் பெரிய திருப்புச்சுழல் பாடல்களைப் போவின்றியும், மிகச்சிறிய அநுபுதிப் பாடல்களைப் போவின்றியும் நடு நிலையில் இருக்கின்றன. மனத் தில் நிலைக்க எளியனவாய்ப் பொருள் விளங்குபவையாய் உள்ளன. ஆதலின் ஆண்டவன் சந்திதியில் சென்று நின்றால் பொருளுணர்ந்து பாடி உருகலாம். பயன் பெறலாம்; வீட்டிலிருந்து பாராயணம் செய்தும் நலம் பெறலாம்.

திருமுசூற மன்றம்
வட்டுக்கோட்டை

சிவமயம்

தந்தரலங்காரம்

குருதிசனாம்

அடவிய அருளைத் திருக்கோபாத்தே அந்த வாயிலுக்கு
வட அருகில் சென்று கண்டுகொள்ளடேன் வருவாரி தலையின்
தடபடெனப்படு குட்டேன் சர்க்கரை மோக்கியனாக
கடத்தும்பாக களிந்றுக் கிணைய களிந்தினையே.

பொருள்ள வணங்கும்படி வருவோர் தங்கள் தலைகளிலே
தடபட என்னும் ஒனிபொருந்திய குட்டுக்களோடு, தமிழ்கு
நிலேவதிக்கும் சர்க்கரையையும் உவந்து கொண்டருவீர
துகிக்கையையும் மதம் பொருந்திய மத்தகத்தினையுமுடைய
யானை முகம் போலும் முகத்தையுடைய விநாயகச் கடவு
ஞக்கு இளைய யானை போலும் சப்பிரிமணீயக் கடவுளை
வெற்றி பொருந்திய திருவன்னூலைத் திருக்கோபாத்தின்
கண் உள்ள வாயிலுக்கு வடக்குப் பக்கத்திற் போக யான
தரிசித்துக் கொண்டேன்.

சிவபெருமான் குமாரன்

1. கிருபாகரன்

பேற்றநூத் தவங்கற்றும் இல்லாதனானை மிரபஞ்சம் என்னும்
ஷேந்தநக் கழிய வழிவிட்டவா செஞ்சடா அடவிமேல்
நூற்றெட்டுப் பணியை இதழியை தும்பையை அம்புனியின்
நீந்தெட்டுப் புனைந்த பெருமான் குமாரன் கிருபா கரணே:

பொருள்ள - சிவந்த சடையாகிய சாட்டுள் மேற், கங்கையையும்,
பாம்பையும், கொள்கந்த மானை காய்வும்,

தும்பை மாலையையும், சந்திரகளையையும் அணிந்த சிவபெருமானுடைய குமாரரும், கருணைக்கிடமானவருமாகிய முருகக் கடவுள் பேற்றை அடைதறிக் கருவியாகிய தலம் சிறிதும் இல்லாத அடியேலை, பிரபஞ்சமென்னும் சேற்றில் இருந்து நீங்கும்படி அருள் வழியில் விட்டார்.

2. முத்திக்கு வழிவேலன் கவி கற்றஸ்

அழித்துப் பிறக்கவொட்டா அயில் வேலன் கவியை அன்பால் ஏழுத்துப் பிழையறக் கந்தின்றலீர் எரிமூன்டதென்ன விழித்துப் புனகளை பொங்கு வெங்க நூற்றுண் விடும் கயிற்றிருஸ் மழுத்தில் சுருக்கிட்டு இழுக்க மன்றே கவி கந்தின்றதே.

பொருள்:- பிறவிக்குக் காரணமான மங்களமங்களை ஒழித்து, இனிப் பிறக்க விடாத வேற்படையை உடைய வராகிய முருகக் கடவுள் மீது பாடிய பாடல்களை அன்போடு, பெர்குளை அறிந்து வழுவில்லாமல் படிக்கின்றிர்கள் இல்லை. நெருப்பு மூண்டு எரிகின்றது போலக் கோரித்துப் பசர்த்து கொடிய இயமன் வீசுகின்ற பாசக் கயிற்றினுல் கழுத்திலே சுருக்கப்போட்டு இழுக்கின்ற போதோ முருகன் பாடல்களை நீங்கள் படிப்பது.

3. வேற்படையின் ஆற்றஸ்

தேரை யிட்டுப் பூரம் எரித்தான் மகன் ரெங்கையில் வேல்கூர் அளியிட்டு அனுஷாகிக் கிரௌந்தும் குலைந்து அருக்கர் தேரையிட்டு வீணந்த கடகம் நெரிந்தது குரிப் பேரை கெட்டது தேவேந்திர வேரகம் பிழைத்ததுவே.

பொருள்:- பூமியாகிய தேரை அலங்கரித்து முப்புரங்களையும் தகனம் செய்தவராகிய சிவபெருமானது குமாரராகிய முருகக் கடவுளின் திருக்காத்திலுள்ள வேற்படையின் கூர் பட்டதனுல், கிரௌந்தமலை பொடியாகி அழிந்தது.. வரிசையாக அளிவிகுத்து நின்ற அசரருடைய சேலைதோற்றி அடைற்றது. குருஞ்சுடைய பெருமையும் கெட்டது. தேவேந்திரது உலகமாகிய கலர்க்கம் உயர்ந்தது.

4. அருள் வேந்டல்

ஒர் உட்டார் உன்றை உள்ள உட்டார் மலர் இட்டு உளதான்
சோ உட்டார் ஜவர் செய்வதென் யான் சென்று தேவரி உயிர்
சோ நிட்டோனைச் சூரியைக் காருடல் சோரிக்கைக்
காருட்டாரி யிட்டு ஓர் இமைப் போதினில் கொண்டுவரனே.

பொருள்:- தேவர்கள் பிழைக்கும்படி வஞ்சனையுடைய
கொடிய குரைன் உடம்பீவிருந்த இரத்தம் கக்கும்படி வேற்
படையைச் செலுத்தி ஓர் இமைப்பொழுதில் கழித்த கட
ஏனோ! பொறிகளாயிய ஜவர் உமிழுடைய துதிகளில் ஒன்
றையாவது நிரைக்கவும் விடார். அரூராயும் விடார். மன்ற
களைத் தானிய உமது திருவடிகளைத் தியானிக்கவும் விடார்.
வான் செய்யக் கடவது யாது?

5. முருகக் கடவுள்து பறத்துவம்

திருந்தப் புனைக்கள் ஈன்ற பொறுப்பானை திருமுலைப்பால்
அருந்திச் சரவணப் பூந்தொட்டில் ஏறி அறுவரி கொங்களை
விரும்பிக் கடல் மழு குன்றுமுச் சூருமழு வீம்பிஅழுகு
குந்தைக் குறிந்திச் சிறுவன் என்று ஒதும் குவஸ்யமே.

பொருள்:- ஆன்மாக்கள் உயியும் பொருட்டு உலகங்
களைத் தோற்றுவித்தருளிய அழிய பாவை போன்ற உமா
தேவியாரது திருமூலைப் பாளி உண்டு சரவணவாணியானிய
பூந்தொட்டிலில் ஏறி கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவருடைய
மூலைப்பாலை விரும்பி சட்டும். கிரெள்ளிச் மலையும் குருபன்
மனும் வருந்துமயித வீம்பி அழுத குழந்தையானிய முருகக்
கடவுளைப் பூமியிதழ்வோர் குறிஞ்சி நிலத் தலைவர் என்று
சொல்வர்.

6. முருகக் கடவுளை வழிபடுத்துவுள் வரும் பேறு
பிபரும்பை புனத்தினுட்ட சிற்றேனால் காகவின்றபேது கொங்கள்
விரும்பும் குருளை மெய்யன்பினுஸ் மெல்லமெல்ல உள்ளது
அரும்பும் தலைப்பரமானந்தத் திந்தித்து அறிந்த அன்றே
கரும்பும் துவர்ந்தும் தெர்தெனும் புளித்து அருட்செக்கத்துப்பே

பொருள்:- பெரிய பக்ஞமயான புத்தில்கள் தினைப் பயில்ரக் காவல் செய்யும் வள்ளிநாயகியாரது தனங்களை விரும்புகின்ற குமாரக் கடவுளை மெய்யன்போடு மெல்ல மெல்ல நினைக்க உண்டாகின்ற ஒப்பற்ற சிவானந்தத்தை அனுபவித்த பொழுது இனிமையுள்ள கருப்பம் சாழும் தவர்த்த சிவந்த தேனும் புளித்து மிகக் கைத்தது.

7. பிரமஞ்சப் பற்றற வேண்டல்

ஸ்வத்தில் பின்பட்டு அட்டுக் கிரியைக்குள் தவிக்கும் என்றங்களாததிற் பிரமத்தைத் தவிர்ப்பாய் அவுளார் உரத்துதிருக் குளத்தில் குதித்துக் குவித்துக் குடித்து வெற்றுக் குளத்திற் கெருக்கிக் கழுதாட வேல்தொட்ட காவலனே.

பொருள்:- வெற்றி அடைந்த போர்க்களத்திலே அசாருடைய மார்புகளின்று சொரிந்த இரத்தக் குளத்திலே பேய்கள் பாய்ந்து மூழ்கி, மகிழ்ந்து பருகி ஆடும்படி அசார்மீது வேற்படையைச் செலுத்திய நாயகரே! உடம் பிலே நோய் உண்டாகிக், குற்றமான செயலுள் அகப் பட்டுத் தவிக்கின்ற எனது மனத்திலுள்ள மயக்கத்தைத் தீத்தருள்விராக.

8. சிவானந்தப் பேறு

தூவியில் விளைந்த உயர்நூலை பூதாத்து உச்சியின் மேல் அளியில் விளைந்ததோ ஆணந்தந் தேனை அநாதியிலே வெளியில் விளைந்த வெறும் பாறைம்பெற்ற வெறுந்தவியைத் தெளிய விளம்பியவா முகம் ஆறுடைத் தேசிகனே.

பொருள்:- பரஞ்சோதியாகிய சிவத்திலே உண்டாகிய கத்த ஞானமாகிய மலையின் உச்சியின் மேலதாய், சிலத் துக்கு அன்பு செய்தலால் உண்டாகிய சிவானந்தம் என்னும் தேனை, அநாதியிலே பரவெளியாகிய சிவத்தில் உண்டாகிய கத்த தனி நிலையாகிய முத்திநிலையை ஆறு திரு முகங்களையுடைய எனது குருநாதன் அடியேன் தெளிவாய் அறியும்படி சொல்லியருள்ளார்.

9. முருகப் பெருமானின் உபதேசம்

தேவென்று பாகென்று உவமிக்கொனு மொழித் தெய்வவள்ள
கோன்னன்று எனக்கு உபதேசித்தது ஒன்றுள்ளடு கூறவற்றிடே
வாளன்னன்று கால்அன்று தீவின்று நிர்அன்று மன்னும் அன்று
தான்அன்று நாள்அன்று அசரிசன்று சரிசன்றே.

பொருள் - தேவென்றும் பாகு என்றும் உவமித்துச்
சொல்ல முடியாத இனிய சொல்லியுடைய தெய்வத் தன்
மையுடைய வள்ளிநாயகியாரது தலைவராகிய முருகக் கட.
வன் அந்தாளில் எனக்கு உபதேசித்த பொருள் ஒன்று,
உள்ளது. அஃது இன்னதென்று சொல்ல முடியாது: ஆகை
யும் அன்று, நெருப்பும் அன்று, நீரும் அன்று, மன்
னும் அன்று, தாழும் அன்று. ஆன்மாவாகிய நானும்
ஆல்வன். அருவப் பொருளும் அன்று; உருவப் பொருளும்
அன்று.

10. துரிய நிலை

சொல்லுகைக்கு தீவிஸென்று எல்லாம் இழந்து ஈம்மாஇருக்கும்
எல்லியுள் செல்ல எனவிட்டவா இகல்வேலன் நல்ல
கொல்லியைச் சேர்க்கின்ற சொல்லியை கல்வரைக் கொல்வனால்
[செய்வாய்
வள்ளியைப் புல்கின்ற மாஸ்வரைத் தோன் அள்ளால் வல்லபடியு]

பொருள் - நல்ல கொல்லிப் பண்ணை போலப் பேசுக்
சொல்லியுடையவரும், மலைகள் உடைய குறிஞ்சி நிலத்திற்
இறந்த சொல்லவக் கனிபோலும் சிவந்த வாயை உடை
யவருமாகிய வள்ளிநாயகியாரைத் தழுவுகின்ற மலைபோலும்
தோள்களையுடைய தலைவரும். வேற்பட்டவை உடையவரு
மாகிய முருகக் கடவுள்து ஞான சக்தியானது சொல்லு
தற்கு இனி ஒரு பொருளும் இல்லை என மௌனமாயிரு
தும் இடமாகிய அருள் நிலைக்கண் நிலைபெற்றிருக்க என்கை
கிட்ட முறைமை வியப்பாயிருக்கின்றது.

11. முருக்க கடவுளின் மயிலின் வலிமை
(திரோதான சக்தி)

தூஷநெகிழா வெற்றிவேலோன் அவுணர் குடர் குழம்பக் காசயிடு வாசி விசைகொண்ட வாகனப் பலியின் கொத்து அசைபடு கால்பட்டு அசைந்தது மேரு ஆடியிட என் திசை வரை தூங்பட்ட அத்தூளின் வாரி திபரிப்பட்டதே.

பொருள்:- அசர்குடைய குடல் கலங்கும்படி அடியா எத்தை இளக்கித் தூண்டியகுதிரையினது வேகம் பிரான்ம வேகத்தோடு செல்லுகின்ற வெற்றி பொருந்திய வெற்படை வயுடைய முருக்க கடவுளது மயில் வாகனத்தினது தோகைக் கூட்டம் அசைதலால் உண்டாயிய காற்றுப் பட்டு மேருமலை அசைந்தது. மயிலாலது அடி எடுத்து அவுக்க எட்டுத் திஜைகளிலும் உள்ள மலைகள் துகள் பட்டன. அத்துகள்களினுல் சமுத்திரம் பேடாயிற்று.

12. முருக்கடவுளின் சேவலின் வலிமை யிடைப்பட்ட வேவவன் பாஸ்வந்த வாக்கப் பதாகை என்னும் தடைப்பட்ட சேவல் சிறகடிக் கொள்ளச் சலதி கீழிந்து உடைப்பட்டது அண்ட கடாகம் உதிர்ந்தது உபேடலம் கிடைப்பட்ட குன்றமும் மாமேரு வெற்பும் இடிப்பட்டலே.

பொருள்:- வெற்படையை உடைய முருக்க கடவுளிடத்து வந்த வெற்றிக் கொடி என்று சொல்லப்படும் அவரால் தடுக்கப்பட்ட சேவனானது சிறைக அடித்துக்கொள்ள சமுத்திரம் கிழிந்தது. அண்ட கொள்கை உடைந்தது கட்சத்திரக் கூட்டம் சிதறின. நடுவே பொருந்திய மளைஞம் மகா மேருமலையும் இடிந்தன.

13. ஞானசத்தியின் வண்ணம்

தூநுவரைப் பங்கில் உடையான் குமாரனுடைய மணிகேளி திருவரைக் கிண்ணி ஓரைப்படத் திடுக்கிட்டு அரக்கர் வெருவரத் திக்குச் செமிபூட்டு எட்டு வெற்பும் கணகர் பஞுவரைக் குன்றமும் அதிர்ந்தன தேவர் பயம் கெட்டதே.

பொருள்:- சிவபெருமான் வலப்பாகத்தில் உடைய கமாதேவியாரது குமாரராகிய முருகச் சடவுனுடைய உடை மணி பொருந்திய திருவரையிற் கட்டப்பட்ட சிங்கினியின் ஒன்றை உண்டாக அகரர் திருக்கிட்டு அஞ்ச திசைகள் சென்னிடுபட்டு எட்டு மஸ்கலூம் பெரிம் பொன் மணியாகிய மகாமேருவும் நடைகின். தேவர்களுடைய பயிரும் தீந்தது.

14. விடயப்பற்றற வேண்டல்

குப்பச் சாழிக்கையுள் கூத்தாமே ஜவில் கொட்டப்படந்த இப்பாச் செந்துசென் சடேற்றுவாய் இருநான்து வெற்பும் அப்பாதியாய் விழ மேருக் குலுங்க விள்ளுரும் உய்யக் கட்டபாளி கொட்டிய ஈகாந்திரன்டோச் சன்றுகளே.

பொருள்:- அட்டகிரிகலூம் பாதிபாதியாய் விழவும் மேருமலையும் குலுங்கவும். தேவர்கள் பிழைக்கவும். ஏப் பாளி கொட்டின பன்றிரண்டு கைகளை உடைய ஆறுமுக கக் கடவுளே! அற்பமான வாழ்வினுள் நிகழும் போகல் கண்பபற்றிக் கூத்தாடுதின்ற மயக்கம் பொருந்திய மனத்தை உடையேவே சடேற்றி அருள்வீராக.

15. திருவருட் சிறப்பு

தாங்கி யோட்டு மயிலிலும் தேவர் தலையிலும் என் மாவடி ஏட்டிலும் பட்டதன்றே படி மாவலி மால முறை கேட்டு அன்று முதன்டூட முடு முட்டச் சேஷி நீட்டும் பெருமான் மருகன்தன் சிற்றுட்யே.

பொருள்:- மாவலி என்னும் அசரராசனிடம் முன்று அடி நிலம் தாவென்று கேட்டு அவன் அதற்கு இசைந்த பின் அண்ட கோளகையின் உச்சியில் முட்டும்படி. தமது திருவடியை நீட்டின திருமாலுடைய மருகராகிய முருக வேலூடைய சிறிய திருவடியானது அசரருடைய போரிட மசலுத்திய மயிலிலும். தேவர்களுடைய தலையிலும் எனது பாக்கள் எழுதிய ஏட்டிலும் பதிந்தது.

16. திருவருள் பெறுதற்கு வழி

நடுங்கோள் மனத்தையிடுங்கோள் வெதுளியைத்தானம்என்றும்
இடுங்கோள் இருந்தபடி இருங்கோள் எழுபாரும் உய்யக்
நொடுங்கேபக் குருடன் சுஞ்சந்திறக்க துளைக்க ஈயவேல்
கிடுங்கோள் அருள் வந்து தானே உய்க்கு வெளிப்படுமே.

பொருள்:- விடய போகங்களிற் செல்லாதபடி மனத்
ஒத்த தடை செய்யுங்கள். கோபத்தை விடுங்கள், எந்
ஊரும் தானங்களைச் செய்யுங்கள். அப்போது, கொடிய
நூரோடு கிரெளஞ்ச கிரியும் துவாரமாகும்படி துளைக்கும்
பெரக்குட்டு வேற்படையைச் செலுத்திய முருகக் கடவுள்து
திருவருளானது வந்து உமக்குத் தோன்றும்,

17. நெஞ்சக்கறிவுறுத்தல்

விதாகம் சித்திர வேலாயுதன் வெட்சி பூத்த தண்ணடப்
ஏதார விந்தும் அரங்க அஸ்தும் பகலும் இல்லாச்
துநான் தற்ற வெளிக்கே ஒளித்துச் சும்மா இருக்கய்
போதாய் இனிமளமே தெரியாது ஒரு பூதர்க்குமே.

பொருள்:- வேதாகமங்களின் உர்மைப் பொருளை
உணர்த்தும் பேரழகு பொருந்திய வேற் படையையுடைய
மருகக் கடவுளினது வெட்சிமாலை விளங்குகின்ற தண்
ணடயை அணிந்த திருவுடித் தாமரையை நமக்குக் காவலரா
க்க கொண்டு அருள் வெளியிலே மறைந்து மெளனமாய்
இருக்கும்படி மனமே இனிச் செல்வாயாக. இந்திலை போ
யங்கூப் பற்றுள்ள உலகத்தவர் ஒருவர்க்கும் தோன்றுது.

18. அறம் செய்ய வேண்டும்

நூயிற் கதிர் வடிவேளை வரழத்தி வறிநூரிக் கென்றும்
விநாய்யிற் பிளவள் வேறும் பகிளின்கள் நும்கட் இங்கள்
விவயிற் கொநுங்க உதவா உட்மின் வெறுதிழுல் போல்
காலிற் பொருளும் உதவாது கண்ணும் கண்டவழிக்கீ:

பொருள்: வெய்யிலுக்குத்தானும் ஒதுங்கி நிற்க உதவாத உடம்பினது நிழல்போல, உங்கள் சையிலுள்ள பொருளும் மரணத்தின் பின் செல்லும் வழிக்கு உங்களுக்கு உதவாது. ஆதலின் ஒளி பொருந்திய வேற்படையை உடைய முருகக் கடவுளைத் துதித்து, எந்தானும், வறியோருக்கு ஒரு நொய்யரிசியின் பாதியளவாயினும் பகிர்ந்து கொடுங்கள்.

19. கடம்பின் மலர்மாலை மார்ப

(சாக்கிராதிதநிலை)

சொன்ன கிரெனஞ்சகிரி ஊடுருவத் துணைத்த வை வேல் மன்னா! கடம்பின் மலர்மாலை மார்ப மெளனத்தை உற்று நின்னை உணர்ந்துணர்ந்து எல்லாம் ஒருங்கிய நிர்க்குணம் பூள்டு என்னை மறந்திருந்தேன இறந்தே விட்டது இவ்வுடம்பே!

பொருள்: கிரெனஞ்சமலை ஊடுருவம்படி துளைத் த வேற்படையைடைய இறைவரே! கடப்ப மறராலான மாலையை அணிந்த மார்பை உடையவரே! சருவிகள் எல்லாம் அடங்கிய மெளன் நிலையை அடைந்து, உமமை அறிந்து யான் என்னும் மயக்க உணர்வு தோன்றுது உம் முடன் ஏகனுயிருந்தேன். எனது எனப்படும் இவ்வுடனின் வாசனையும் அழிந்தது.

20. கோழிக்கொடியன் அடிபணி

கோழிக்கொடியன் அடிபணியாமல் குவஸ்ததே வாழக்கருதும் மதியிலிகாள் உங்கள் வஸ்வினை நோய் ஆழிப்பெருவளி உண்ண, உட்டாதுங்கள் அந்தம் எல்லாம் ஆழப் புதைத்து வைத்தால் வருமோறும் அடிப்பிறகே.

பொருள்: கோழிக்கொடியை உடையவராகிய முருகக் கடவுள்கையை திருவடிகளை வணங்காமல் பூமியிலே வாழ வதற்கு நினோக்கின்ற அறிவிலிகளோ! உங்களுடைய ஊழா

எது உங்கள் பொருள்களை எல்லாம் அநுபவிக்கவிடாது நீங்களும் அநுபவியாமல் இரப் போர்க்கும் சயாமல் புதைத்து வைத்தால் நீங்கள் இறக்கும்பொழுது உமக்குத் துணையாக வராது. ஆதவினால் அறம் செய்யுங்கள் அது புண்ணியமாய் உங்களைத் தொடரும்.

21. மரணவேதனை இல்லை

மரணப் பிரமாதம் நமக்கில்லையாம் என்றும் வாய்த்தத்துணை விரணக் கலாபியும் வேறும் உள்ளடே கிண்கினி முகுள சரண விரதாப சுசிதேவி மாங்கல்ய தந்து ரட்சா-பரணக் கிருபாகர ஞானுகரகர பாஸ்கரனே.

பொருள்: சதங்கைகள் பொருந்திய திருவடியை உடை யவரோ! கீர்த்தி பொருந்திய இந்திரன் மனைவியடைய திரு மங்கல நானுகிய ஆபரணத்தைக் காத்தருளிய கருஞு கரனே! ஞானகுரியரே! எந்தானும் நமக்குச் சிறந்த துணையாக உம்முடைய மயிலும் வேறும் உண்டு. ஆதவினால் மரண வேதனை எமக்கு இல்லை.

22. தமிழின் பெருமை

வொய்தார் அணிகுழல் வள்ளியை வேட்டவன் முத்தமிழால் வைதாரையும் அங்கு வாழவைப் போன்ற வெய்யவாரணம் போல் கைதான் இருபதுடையான் தலை பத்தும் கத்திரிக்க எய்தான் மகுகன் உண்மையான் பயந்த இலந்தியமே.

பொருள்: உமாதேவியார் ஈன்றருளிய சரவணபவரும் கொடிய யாணையின் கைபோல இருபது கைகளை உடையவ ஞகிய இராவணனுடைய பத்துத்தலைகளையும் வெட்டும்படி அம்பு எய்தவராகிய திருமாலுடைய மருகரும், பூமாலை அணிந்த சூந்தரை உடைய வள்ளிநாயகியாரை விரும்பி ஆட்கொண்டருளிய வருமாகிய கந்தகவாமி முத்தமிழ்ப் பாக்களால் தமிழை இகழ்ந்து பாடியவரையும் பெருவாழ்வு வாழும்படி செய்வார்.

23. உடல் நீங்குமுன் வந்து காத்தருள்
தெய்வத் திருமலைச் செங்கோட்டில் வாழும் செழுஞ்சூரே
வைவைத்த வேற்படை வாணவனே! மற்றவேன் உலைநான்
ஸ்வர்க் கிடம்பெறக்கால் இரண்டோடி அதில் இரண்டு
கைவைத்த வீடு குலை முன்னே வந்து காத்தருளே.

பொருள்: தெய்வத் தன்மை பொருந்திய திருச்செங்
கோட்டு மலையில் ஏழுந்தருளி இருக்கும் ஞானசோநியே!
வேற்படையை உடைய கடவுளே! அடியேன் உம்மை
மறக்க மாட்டேன். ஜம்பொறிகளுக்கும் இடமுண்டாகக்
கால்கள் இரண்டையும் உட்செலுத்தி. இரண்டு கைகளை
யும் வைத்து அமைத்த உடம்பாகிய வீடு அழியுமுன் வந்து
காத்தருள்வீராக.

24. ஞானேபதேச மகிழம

கிள்ளங் குறித்தடியேன் செவி நீ அன்று கேட்கச் சொன்ன
குன்னம் குறிச்சி வெளியாக்கினிட்டது கோடு குழல்
கிள்ளங் குறிக்கக் குறிஞ்சிக் கிழவர் சிறுமி தனி
முன்னம் குறிச்சியில் சென்று கல்யாணம் முயன்றவனே:

பொருள்: குறிஞ்சி நிலத்தாருக்குச் சென்று வாத்திரக்
காரர் கொம்பையும், குழலையும் ஊத குறிஞ்சி நிலுத்துக்
குரிய வேடர் மகளாகிய வள்ளி நாயகியை களியாணம்.
செய்தவரே! அந்தாளில் அடியேன் காதிற் சேட்கும்படி உப
தேசித்தீர் அதனால் கந்தகவாமியார் அடியேனையும் ஆட
கொண்டார் என்று உலகத்தவர் வெளிப்படையாகக் கூறு
கின்றனர்.

25. அடியார் இயமனுக் கஞ்சார்

தண்டாயுதமும் திரிகுலமும் விழுத்தாக்கி உள்ளைத்
கிண்டாட வெட்டி விழுவிடுவேன் செந்தில் வேலனுக்குத்
தொண்டாகிய என் அவிரேத ஞானக் கடரிவாள்
கண்டாய் அடா அந்தகா வந்து பார் சற்று என்கைக் கெட்டவே.

பொருள்: இயமனே! திருச்செந்தூரிக் கந்தசவாமிக்கு அடிமையாகிய எனது அவிரோத ஞானமாகிய கூரியவான் என்கையில் இருப்பதைப் பார்த்தாய் அல்லவா? என்கைக்கு எட்டும்படி சற்றே வந்துபார். உண்கையில் இருக்கும் தண்டாயுதமும் திரிகுலமும் கீழே விழும்படி உன்றை வெட்டிக் கீழே விழுத்துவேன்.

26. சிவயோகிகள் பிறப்பு இறப்பு அற்றவர் நீலச்சிகங்காடியில் ஏறும்பிரான் எந்த நேரத்திலும் கோலக் குறுத்தியுடன் வருவான் அருநாதன் சொன்ன சிலத்தை மெள்ளந் தெளிந்தறிவார் சிவயோகிகளே காலத்தை வென்றிருப்பார் மரிப்பார் வெறும் கர்மிகளே.

பொருள்: நீலநிறம் பொருந்திய மயில் வாகனத்தின் மேல் ஏறிவருகின்ற பெருமானும், அடியார் தியானிக்கும் எந்த வேளையிலும் வள்ளிநாயகியோடு வருபவரும், குருநாதருமாகிய முருசக் கடவுள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய டப தேச மொழியைக் கேட்டுத் தெளிந்தவர்களாகிய சிவயோகிகள் பிறப்பிறப்பு அற்றிருப்பார்கள். வெறும் கர்மிகளே பிறந்திறப்பார்.

27. காலையும் மாலையும் கந்தசவாமியின் காட்சி ஒலையும் தூதரும் கண்டு திண்டாடல் ஒழித் தென்க்குக் காலையும் மாலையும் முன்னிற்குமே கந்தவேள் மருங்கில் சேலையும் கட்டிய சூரையும் கையிறி சிவந்த செக்கை மலையும் சேவர் பதாகையும் தோகையும் வரகையுமே.

பொருள்: இயமாலை விடுவிக்கப்படும் ஒலையையும், தூதுவரையும் கண்டு அடியேன் கலக்கமுறுதலை நீக்கி, கந்தசவாமி திருவரையிற் கட்டிய ஆடையும், கவசமும், தோளில் அணிந்த வெட்சி மாலையும், கோழிக் கொட்டியும், மயிலும், வேலாயுதமாகிய இவைகள் பகலும் இரவும் என்க்கு முன்னே நிற்கும்:

28. முருகக் கடவுளது பரத்துவம்

வேலே விளங்கு கையான் செய்ய தாளினில் வீழ்ந்திரைஞ்சி
மாலே கொள இங்ஙன காண்பதல்லால் மனவாக்குச் செயல்
ஆலே அடைதற்கிடாய் அருவுருவாகி ஒன்று
போலே இருக்கும் பொருளை எவ்வாறு புகழ்வதுவே;

பொருள்: வேற்படை விளங்குகின்ற திருக்கரத்தை
உடைய கந்தப்பெருமானுடைய சிவந்த திருவடியில் வீழ்ந்து
வணங்கி அன்பினால் காண்பதல்லாமல் பரம்பொருளாகிய
கந்தகவாமியை இத்தன்மையர் என்று எடுத்துக்கூற முடியாது.

29. மாதராசை ஓழிதல்

டைத்தில் குறத்தி பிரான் அருளாகல் கலங்காத சித்தத்
திடத்தில் புணையென யான் கடந்தேன் சித்ர மாதர் அலகுங்
படத்தில் கழுத்தில் பழுத்த செவ்வாயில் பணையில் உந்தித்
தடத்தில் தனத்தில் கிடக்கும் வெம்காம சழுத்திரமே;

பொருள்: பெண்களுடைய அல்குலாகிய பாம் பிழ்
படத்திலும், கழுத்திலும், சிவந்த வாயிலும் தோள்களி
லும், கொப்புழாகிய சூழியிலும் முலையிலும் தங்கிக் கிடக்
கின்ற காமமாகிய கடலை வள்ளி நாயகியுடைய தலைவ
ராகிய கந்தகவாமியினுடைய கருணையால் அடியேன் கடற்
தென்.

30. மாதர் ஆசை ஓழித்தற்கு வழி

பாம் என்பது மொழி பஞ்சென்பது பதம் பாவையர் கண்
சேல் என்பதாகத் திரிகின்ற நி செந்திலேரன் திருக்கை
வேல் என்கிலீ கொற்றமயூரம் என்கிலீ வெட்சித் தன்னடக்க
கால் என்கிலீ மனமே எங்களே முத்தி காண்பதுவே

பொருள்: மனமே! பெண்களது சொல் பால் போனும்
இனியது என்றும், அடியானது பஞ்ச போனும் மென்றும்

உடையது என்றும், கண்ணுனது சேல்மீன் போதும் என்றும், புலம்பித் திரிகின்ற நீ, திருச்செந்திலை உடையவராகிய முருகவேளின் திருக்கரத்தில் இருக்கின்ற வேல் என்று சொல்லுகின்றிலை, மயில் என்று சொல்லுகின்றிலை தன்டையணிந்த திருவடி என்று சொல்லுகின்றிலை மனமே மாதரை நினையாது முருகச் கடவுளை நினைப்பாயாயின் எனக்கு முத்திகை கூடும்.

31. சிவந்த கழல் விடு தந்தருள்

பொக்கக் குடிலில் புகுநாவகை புண்டரிக்கத்தினும் செக்கச் சிவந்த கழல்விடு தந்தருள் சிந்து வெந்து கொக்குத் தறிபட்டு ஏறிபட்டு உதிரும் குழுகுமெனக் கக்கக் கிரிச்சுவக் கதிர்வேல் தொட்ட காவலனே.

பொருள்:- குரங்கிய மாமரம் தறிக்கப்பட்டு உடலம் இரு பிளவாக வெட்டி ஏறியப்பட்டு இரத்தம் குழுகுமென்று கொப்பளிக்கவும், கிரெளஞ்ச மலையை ஊடுருவவும் ஒளி பொருந்திய வேலீச் செலுத்திய கடவுளே! அடியேன் இனிப் பிறவா வண்ணம் செந்தாமரைப் பூவினும் மிகச் சிவந்த உமது திருவடியாகிய முத்தியைத் தந் தருள வேண்டும்.

32. எந்தாள் வந்து காத்தருள்விர

கிணத்துப் புறப்பட்ட சூர்மாச்சுடன் கிரி ஊடுருவத் துளைத்துப் புறப்பட்ட ஞேற் கந்தனே துறந்தோர் உளத்தை வளைத்துப் பிடித்துப் பதைக்கப் பதைக்க வதைக்கும் கூண்டுரிக்கு கிணத்துத் தளிக்கின்ற என்னை எந்தாள் வந்து இரப்பிப்பையே.

பொருள்:- போருக்கு வந்த குரனது மார்போடு கிரெளஞ்ச மலையையும் ஊடுருவும்படி துளைத்து வெளிப் பட்ட வேலீயுடை கந்தவேளே! துறவிகணுடைய மனத்தை

வசஞ் செய்து துன்புறுத்தும் கண்களையுடைய பெண்களி
னால் வருந்துகின்ற அடியேலை, எந்நான் வந்து காத்த
ருள்வீர்.

33. திருநாமம் சொல்வதன் பயன்

முடியாப் பிறவிக் கடலில் புகார் முழுதும் கெடுக்கும்
மிடியால் படியில் விதனப்படார் வெற்றிவேற் பெருமாள்
ஷடியார்க்கு நல்லபெருமாள் அவளைர் குலம் அடங்கப்
பொடியாக்கிய பெருமாள் திருநாமம் புகல்பவரே.

பொருள்:- வெற்றிவேலையுடைய பெருமானும், அடிய
வருக்கு வேண்டுவதைக் கொடுத்ததருளும் நல்ல பெருமானும்,
அசரர் குலத்தை அழித்த பெருமானும் ஆகிய கந்தவேணு
டைய திருநாமங்களை உச்சரிப்பவர் பிறவிக் கடலுட் பிர
வேசியார். வறுமையினால் வருந்த மாட்டார்.

34. திருவநூள் வேண்டல்

பொட்டாக வெற்றைப் பொருத்தங்களா தப்பிப் போனதொன்றால்
எட்டாத ஞானகலை தருவாய் இரும் காமவிடாய்
பட்டார் உயிரைத் திருகிப் பருளிப் பசி தணிக்கும்
கட்டாரி வேல்நிழியார் வலீக்கே மனம் கட்டுண்டதே.

பொள்: கிரெளஞ்சு மலையை வேற் படையாலே நாக்
கிய கந்தவேலே! காம வேட்கை உடையோரது உயிரை
வதைக்கின்ற பரத்தையராகிய வலையின் கண்ணே எனது
மனம் கட்டுப்பட்டது. தவருள வழியில் போன அம் மனத்
துக்கு எட்டாத பதிஞாளத்தை அடியேனுக்குத் தந்தருளு
வீராக.

35. ஆன்ம சுத்தி வேண்டல்

பந்தித்துறை இழிந்து ஆனத்தவாரி படிவதில் நான்
புத்தித் தரங்கம் தெளிவ தென்றே பொங்கு வெங்குகுதி
மெத்திக்குதி கொள்ள வெஞ்சுருளை விட்ட கட்டியிலே
குத்தித் தரம் கொண்டு அமராவதி கொண்ட கொற்றவாலே.

பொருள்: கொடிய குரைன் விரிந்த நெற்றியிலே குத்தி வலியைக் கவர்ந்து இந்திரபுரியை குரவிடம் இருந்து கொண்ட வெற்றி பொருந்திய சந்தக் கடவுளே! அடியேன் பத்தி என்னும் துறையில் இறங்கிப் பேரின்பக் கடலில் முழுகும் பொருட்டு, என் மனமாகிய அலை அடங்கி என் அறிவு தெளிவடைவது எக்காலம்.

36. முத்தியஸ்தந்த்ரபாயம்

சுழித்தோடு ஆற்றில் பெருக்கானது செல்வம் துண்பம் இன்பம் சுழித்தோடுகின்ற எக்காலம் நெஞ்சே கரிக் கோட்டு முத்தைக் கொழித்தோடு காவிரிச் செங்கோடு என்கிலை குன்றம் எட்டும் சுழித்தோடு வேன் என்கிலை எங்கினை மூத்தி கிட்டுவதே.

பொருள்: மனமே! செல்வமானது சுழித்துக்கொண்டு ஒடுகின்ற நதியின் பெருக்கை ஒத்தது. அச் செல்வம் வருதல் போதலாலே உண்டாகும் இன்ப துண்பங்களை விட்டு நீங்குவது எந்தநாள். அங்களும் நீங்கும் பொருட்டு முத்துக்களை வாரிக் கொண்டு செல்லுகின்ற காலேரியாற்றின் கரையிலுள்ள திருச்செங்கோட்டு மலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் கடவுள் என்று சொல், மலைகள் எட்டையும் பின்து போகவல்ல வேலாயுதம் என்று சொல், நாம் முத்தி அடையலாம்.

37. மத்தி வைராக்கியம்

கள்ளுண்ட சொல்லியர் மெல்லியர் காமக் கலவிக் கண்டை மெரண்டுண்டு அயர்கினும் வேல் மறவேன் முதுகூரித்திரன் ஸ்ன ஸ்ன டேடே டே டேடே ஸ்னடு ஸ்னடு ஸ்னடு ஸ்னடு டின்டு டின்டு எனக் கொட்டியாடவெஞ் குர்க்கொண்டு ராவுத்தனே.

பொருள்: பேய்க்கூட்டம் டுன் டுன் டே டேடே டேடே டுன்டு டுன்டு டின்டு டின்டு எனப் பறை கொண்டு ஆடும் படி கொடிய குரைனக் கொண்ற வீரரே! நீசன்டை

உண்டால் ஒத்த இனிய சொல் லையுடைய மாதரது
புணர்ச்சியாகிய கள்ளோக் குடித்து மயக்கமுறினும் உம்
முடைய வேற்படையை அடியேன் மறக்கமாட்டேன்.

38. கந்தவேளின் திருமேனிக் காட்சி

நான் என்செயும் வினைதான் என்செயும் எனை நாடி வந்த
கோள் என்செயும் கொடுங்கூற்று என்செயும் குமரேசர் இரு
தானும் சிலம்பும் சதங்கையும் தண்டையும் சண்முகமும்
தோனும் கடம்பும் எனக்குழுன்னே வந்து தோன்றிடனே.

பொருள்:- கந்தவேளுடைய இரண்டு திருவடிகளும்,
சிலம்பும் சதங்கையும், தண்டையும் ஆறு திருமுகங்களும்
பன்னிரு திருக்கரங்களும் கடப்பமாலையும் எனக்கு முன்னே
வந்து தோன்றுமாயின் தீய நட்சத்திரங்கள் என்செயும்,
திலினைதான் என் செயும் கிரகங்கள் யாது செய்யும்,
கொடிய இயமன் யாது செய்வான்.

39. அத்துவிதநிலை வேண்டல்

உநித்தாங்கு உழவில்லை சாவதும் நீர்த்தென்னை உள்ளில்
[உன்று]
விதித்தாண்டருள் கரும் கால முன்போ வெற்பு நட்டுரே
பதித்தாம்பு வாங்கின்று அம்பரம் பம்பரம் பட்டுழல்
மதித்தான் திருமருகா மயிலேறிய மாணிக்கமே.

பொருள்:- பாற்கடலானது பம்பரம்போலச் சமூலும்
படி, மந்தரமலையை மத்தாக நிறுத்தி வாசகி என்னும் பாம்
பினால் இழுத்து கடலைக் கடந்தவராகிய திருமாவின் மரு
கரே! மயில்வாகனத்தில் ஏறிவரும் மாணிக்கமே! அடியேன் ஆட்கொண்டு பல பிறவிகளில் பிறந்து இறப்பதை
ஒழித்து உம்மிடத்தில் ஜக்கியமாம்படி செய்து அருள்வீராக;

40. கந்தவெளின் வேலும் காலும் சத்திகளின்திறமை ஓல்பட்டழிந்தது செந்துர் வயற்பொழில் தேங்கடம்பிள் மாஸ் பட்டழிந்தது பூஷ்கொடியார் மனம் மாமயிலோன் வேல் பட்டழிந்தன வேலையும் சூரனும் வெற்பும் அவன் கால் பட்டழிந்தது இங்கு என் தலைமேல் அயன் கையெழுத்தீத.

பொருள்:- திருச்செந்தூரிலுள்ள வயலீச் சார் ந் த சோலைகள் சேல்மீன்கள் தாக்கி அழிந்தன. பெண்களுடைய மனம் வாசனை பொருந்திய கடப்பமாலையால் உண்டாகிய மயக்கத்தால் அழிந்தது. கடறும், சூரனும், சிரளஞ்ச மலையும் கந்தவேஞ்சுடைய வேற்படையால் அழிந்தன. எனது தலையில் பிரமன் எழுதிய எழுத்து அவருடைய திருவடிபட்டு அழிந்தது.

41. மஸர்த்தாவர் தருவாய்

(திருவடியைத் தருவீரா)

யாலே அளைய மொழியார்தம் இன்பத்தைப்பற்றி என்றும் மாலே கொண்டு உய்யும் வகை அறியேன் மஸர்த்தாவர் காலே மிகவுண்டு காலே இலாத கணபணத்தின் [தருவாய் மேலே துயில் கொள்ளும் மாலோன் மருத செல்வெல்வனே.

பொருள்:- காற்றினைப் புசித்து கால் இல்லாதிருக் கின்ற படத்தினையுடைய ஆதிசேடன் என்னும் பாம்பிள் மேலே நித்திரை செய்யும் திருமாலின் மருக்ரே! வேற் படையை உடைவ கடவுளே! பாலை ஒத்த இனிய சொல்லை உடைய பெண்களுடைய இன்பத்தை விரும்பி எந்நாளும் மயக்கத்தையே கொண்டு ஈடேறும் வகை அறிகின்றவேன். ஆதலால் நான் உய்யும் பொருட்டுத் தாமரை மஸர் போலும் திருவடியைத் தந்தருஞ்சீராக.

42. குமரன் பதாம்புயம்

நீணான் காட்டும் கொட்டிலை விட்டு ஒரு வீடு எய்திநிற்க நிற்கும் குணம் காட்டி ஆண்ட குருதெசிகன் அம் குறச்சிறுயான்

பணம் காட்டும் அல்குற் குருதம் குமரன் பதாம் புயத்தை
வணங் காத்தலே வந்து இநு எங்கே எனக்கு இங்கள்
[வாய்த்ததுவே.

பொருள்:- நினைத்தையுடைய சரீரமாகிய குடிசையில்
புகுதலை விட்டு ஒப்பற்ற வீடாகிய மோகாத்தை அடைந்து
நிலைபெற்றிருக்க, கருணையாகிய தமது வெளிப்படுத்தி
என்னை ஆட்கொண்ட குருநாதரும் அழகிய குறவர் குலத்
துப் பெண்ணுகிய வள்ளி நாயகியுடைய படத்தினை ஒத்த
அல்குலுக்கு மனம் உருகுகின்ற குமாரரும் ஆகிய கந்த
வேஞ்ஞடைய திருவடித் தாமரைகளை வணங்காத இந்தத்
தலை எங்கிருந்து வந்து சேர்ந்தது.

43. பணியணிகோமான் மகன்

கவியாஸ் கடல் அடைத்தோன் மருகோணக் கணபணங்கட
செவியாஸ் பணியணி கோமான் மகனைத் தீறல் அரக்கர
புசியாரிப்பெழத் தொட்ட பேரவேஸ் முருகணைப் போற்றி
அன்பாஸ் (மருகணை)
குவியாக் கரங்கள் வந்து எங்கே எனக்கு இங்கள் கூடியவே.

பொருள்:- குரங்குகளைக் கொண்டு கடலை அடைத்த
திருமாலுடைய மருகரும் படத்தையுடைய பாம்பை ஆபர
மாக அணிந்த சிவபெருமானுடைய திருக்குமாரருமாகிய
அசரர்மீது செலுத்திய. வேற்படையையுடைய மருகக் கட
வளை அன்போடு வணங்காக் குவியாத கைகள் எங்கிருந்து
வந்து இங்கே எனக்குக் கூடின:

44. திருவடிகளே உயிர்க்குத்துணை

தோலாஸ் கவர் வைத்து நாலாறு காலில் கமத்தி இரு
காலாஸ் எழுப்பி வளைபூதுகோட்டிக் கைநாற்றி நாம்
பாஸ் ஆர்க்கை இட்டுத் தகைகொண்டு மேய்ந்த அகம் பிரிந்தாஸ்
வேலாஸ் கிரிதுகளித்தோன் இருதான் அன்றி வேறில்லையே:

பொருள்:- தோலினால் கவர் எழுப்பி இருபத்து நான்கு லிலா எலும்புகளாகிய கால்களிலே தங்கவிட்டு, இரண்டு கால்களாகிய தூங்களால் உயர்த்தி முதுசெலும் பாகிய வளையை உட்புகுத்தி, இரண்டு கைகளாகிய கை மரங்களைத் தொங்கவிட்டு, நரயபுகளால் வரிச்சை இட்டு, தசையினால் வேய்ந்த உடம்பாகிய வீட்டை நீங்கினால், வேலால் கிரிதுளைத்தவராகிய கந்தவேளுடைய இரண்டு திருவடிகளுமே ஆனமாவுக்குத் துணையாரும்.

45. அருள் நிலை

ஒரு பூதநும் அறியாத தனி வீட்டில் உரை உணர்வற்று கிரு பூதவீட்டில் இராமஸ் என்றான் இரு கோட்டு ஒருகைப் பொரு பூதாம் உரித்து ஏகாசம் இட்ட பூராந்தகற்குக் குரு பூத வேலவன் நிட்டோகூர குலாந்தகளே.

பொருள்:- இரண்டு கொம்புகளையும் ஒரு துதிக்கை யையுமடைய கயாசரஞ்சிய யாணையின் தோலை உரித்துத் தமது திருமேளிக்கு உத்தரியமாகப் போர்த்த திரிபுரதகன ராகிய சிவபெருமானுக்குக் குருவும், பரிசுத்தமாகிய வேற் படையை உடையவரும், கொடிய சூரனுடைய குலத்தக்கு முடிவு செய்தவருமாகிய கந்தகவாமி பஞ்சபூத பரிஞமைமான சரீர வீட்டில் இருத்தலை விட்டுசீவர்கள் ஒருவரும் அறியாத ஒப்பற்ற வீடாகிய அருள் நிலையில் இருப்பாயாக என்று சொல்லியிருளினார்.

46. அத்துவித நிலை.

நீயான ஞான வினேதம்தலை என்று நீ அருள்வாய் சேயான வெற்கந்தனே! செந்திலாய் சித்திர மாதர் அல்குற நோயா உருசிப் பருசிப் பெருசித் துவலூம் இந்த மாயா வினேத மலே துங்கமானது மாய்வதற்கே.

பொருள்:- வேற்படுத்தைத் தரித்த கந்த 'கவாமியோ' திருச்செந்தலை உடையவரே! பெண்களது சிற்றின்ப ஆசை

மிகுந்து சோர்கின்ற மாயையாகிய மனத்துயரம் நீங்கும் பொருட்டு, யான் நீயாகும் ஞானத்தின் செயலாகிய அத்து வித நிலையை தேவரீர் அடியேனுக்கு எந்நாள் தந்தருஞ்சிர்!

47. பேரானந்த நிலை

தத்தித் திருமுகம் ஆறுடன் பன்னிரு தேவள்களுமாய்
தித்தித் திருக்கும் அழுது கண்டேன் செயல் மாண்டடங்கப்
தத்திக் கமலத்துருகிப் பெருகி புவனம் ஏற்றித்
தத்திக் கரைபுரங்ம் பரமானந்த சாகரத்தே.

பொருள்:- செயலற்று அடங்க எனது அறிவாகிய தாமரையிலில் ரும் உருகிப் பெருகிப் புவனங்களில் பாய்ந்து கரைகடந்து ஒடுகின்ற பேரானந்தக் கடாவிலே திருமுகங்கள் ஆறுடன் பன்னிரண்டு புயங்களை உடையதுமாய் அன்பர் உள்ளத்திலே இனித்திருக்கும் அமிர்தமாகிய முருகக்கடவுளை நான் அறிந்து அருபவித்தேன்.

48. முத்திவெண்டல்

புத்தியை வாங்கி நின்பாதாம் புயத்தில் புகட்டி அன்பாய்
முத்தியை வாங்க அறிகின்றிலேன் முதுகூர் நடுங்கச்
சத்தியை வாங்கத் தாமோ குவடு தஸிடு படக்
குத்தியை காங்கேயனே வினையேற்கு என் குறித்தண்ணே?

பொருள்:- கிரெள்ஞ்சமலையானது பொடு படும்படி வேற்படையாற் குத்தியை காங்கேயனே. பொறி வழியே செல்லுகின்ற என் மனத்தைத் தடுத்து உணது பாத தாமரையில் அன்போடு புகவிட்டு முத்தியைப் பெற்றுக் கொள்ள எண்ணுகின்றேன் இல்லை. சூரன் நடுங்கும்படி வேலாயுதத்தை அவன் பக்குவம் அறிந்து செலுத்தினீர். தீவினையேனுகிய அடியேனை ஆட்கொள்ளுவதற்கு யாது நினைத்தருஞ்சின்றீர். அடியேனுக்கு மலமாய் கண்மங்களை நீக்கி முத்தியைத் தந்தருஞ்ம்.

49. அடியார் மகிழமை

குரில் கிரியில் கதிர்வேஸ் எறிந்தவன் தொண்டர் குழாம் சாரிற் கதியன்றி வேறிலை காண் தன்டு தாவடி போய்த் தேரில் கிரியில் பரியில் திரிபவர் செல்வம் எல்லாம் நிரில் பொறி என்று அறியாத பாவி நெடு நெஞ்சமே.

பொருள்:- (சேலையோடு போருக்குச் சென்று) தேரி லும் யாணையிலும் குதிரையிலும் ஏறித்திரிபவராகிய அரசு ருடைய செல்வம் முழுவதும் நீரிமேல் எழுதும் எழுத்தை ஓக்கும் என்று உணராத பாவியாகிய மனமே! சூரன் மீதும் கிரெளஞ்சமலை மீதும் வேற்படையைச் செலுத்திய கந்த வேஞ்சுடை அடியார் கூட்டத்தை அடைவாயாயின் பேரின்ப வாழ்வு கைகூடும்.

50. (அந்திய காலத்தில்) அஞ்சல் என்பால்

படிக்கும் திருப்புகழ் போற்றுவன் கூற்றுவன் பாசத்தினால் பிடிக்கும் பொழுதுவந்து அஞ்சல் என்பால் பெரும் பாம்பில் [நின்று] நடிக்கும் பிரான் மருகா ளொடுஞ்சுரன் நடுங்க வெற்பை இடிக்கும் கலாபத் தனிமயில் ஏறும் இராவுத்தனே.

பொருள்:- காவியன் என்னும் பெரும்பாம்பின் மேலே நின்று நடித்த திருமாலுக்கு மருகரே! கொடிய சூரனுன் வன் நடுங்கும் படி கிரெளஞ்சமலையைப் பொடியாக்கிய தோகையைடைய ஒப்பற்ற மயிலின் மேல் ஏறுகின்ற வீரரே! அன்பர்கள் படிக்கும் உம்முடைய திருப்புகழை அடியேறும் படித்துத் துதிப்பேன். இயமனுனவன் பாசக் கயிற்றினால் கட்டிப்பிடிக்கும் நேரத்தில் தேவரீர் எனக் கெதிரில் வந்து அஞ்சாதே என்று சொல்லி அருளுவீராக.

51. அன்னதானத்தின் பேறு

மலையாறு கூறேழ வேஸ் வாங்கினுளை வணக்கி அன்பின்
நிலையான மாதுவம் செய்குமினே நூழ்க்கும் நெடிவரும்
தொலையா வழிக்குப் பொதிசோறும் உற்ற துணையும் கண்டீர்
இலையாயினும் வெந்தது ஏதாயினும் பகிர்ந்து ஏற்றவர்க்கே.

பொருள்: - அடியார்களே! கிரென்சு மலையான து
பிளக்குமாறு வேலாயுதத்தை ஏவியருளிய முருகக்கடவுளை
அன்புடன் பணிந்து இரப்பவர்க்கு இயன்றதைக் கொடுங்
கள். அங்குனம் உம்மாற் கொடுக்கப்பட்டது, உமது மரண
யாத்திரைக்குக் கட்டமுதும் உற்றதனையுமாகும்.

52. செந்தமிழால் பாடும் வரம்தா

சிகராத்திரி கூறிட்ட வேலும் செஞ்சேவலும் செந்தமிழால்
பகர் ஆர்வம் ஈ பணிபாச சுங்கராம பணுமகுட
நிகராட்சம் பட்ச பட்சி துரங்க நிருப குஙர
நுகாட்சப்பீச விட்சோப தீர குணதுங்கனே.

பொருள்: - மயில் வாகனரே! குமாரரூர்த்தியே! குசு
கடவுளை! அசரகுலகாலரே! அருட்குணக் கடவே!
கிரென்சுமலையைப் பிளந்த வேலாயுதத்தையும், கோழிக்
கொடியையும் தமிழ்மொழிப் பாடல்களால் பாடித்த திக்க
அருள்புரிவீர்.

53. வேடிச்சி கொங்கை விரும்பும் குமரன்

வேடிச்சி கொங்கை விரும்பும் குமரனை மெய்யன்பினால்
பாடிக் கசிந்துள்ளபோதே கொடாதவர் பாதகத்தால்
தேடிப் புதைத்துத் திருட்டில் கொடுத்து திகைத்து இனித்து
வரடிக் கிளைசித்து வாழ்ந்தானை வீணுக்கு மாய்ப்பவரே.

பொருள்: - வள்ளிமணவாளராகிய வள்ளலை மெய்யன்
பினால் உள்ளம் உருகிப் பாடித் துதித்து அறஞ் செய்யா
தவர் தானும் அநுபவிக்காமல், பிறரையும் அநுபவிக்க
விடாமல் திருடர்களுக்குக் கொடுத்துப் பயலற்றழிவர்.

54. மயில் வாகனன்

சூக்கக்கும் மீண்டு பிறக்கைக்கும் அன்றித் தளர்ந்தவர்க்
 [கொன்று]
 சூக்கது எனவித்துரை இலையே இலங்காபுரிக்குப்
 போகைக்கு நீ வழிகாட்டென்றுபொய் கடல் தீக்கெழுந்த
 வாகைச் சிலைவளைத்தோன் மருகா மயில்வாகனனே.

பொருள்:- வெற்றி பொருந்திய கோதண்டத்தை
 வளைத்தவராகிய ஸ்ரீ இராமமூர்த்திக்குத் திருமருகரே!
 மயில்வாகனரே! இறப்பு பிறப்பை ஒழித்து வறியவர்
 களுக்கு கொடுத்து உதவுகின்ற தருமசிந்தையை அடியே
 ஊக்குத் தந்தருள்வீர்!

55. ஓங்காரத்துள் ஒளி

ஆங்காரமும் அடங்கார ஒடுங்கார பரமானந்தத்தே
 தேங்கார நினைப்பு மறப்பும் அரூர் தினைப்பொதனவும்
 ஓங்காரத்துள் ஒளிக்குள்ளே முருகன் உருவம் கண்டு
 தூங்கார் தொழும்பு செய்யார் என்கெய்வார் யமதூரதருக்கே:

பொருள்:- கோபம் அடங்கமாட்டார். பொறிகளை
 அடக்கி ஒடுக்க மாட்டார். பரமானந்தக் கடவில் தேங்கி
 நில்லார். தினையளவு போதாவது ஓங்காரமாகிய பிரளை
 வத்தினுள் இருக்கும் ஒளிக்குள்ளே முருகன் உருவம் கண்டு
 தூங்கார். தொண்டு செய்யார். வாங்நாள் இறுதியில் யம
 தூதர் வந்தால் என்கெய்வார்கள். ஆதவின் முருகனுருவம்
 கண்டு தொண்டு செய்து காலதூதரை வென்று வாழ
 வேண்டும்.

56. குன்றெறிந்தோன் கவி கேட்டுகு

கிழியும்படி அடற் குன்றெறிந்தோன் கவி கேட்டுகுகி
 இழியும் கவிகற்றிடா திருப்பீர் எரிவாய் நரகக்
 குழியும் துயரும் விடாய் படக் கூற்றுவனுரூர்க்குச் செல்லும்
 வழியும் துயரும் பகரிர் பகரிர் மறந்தவர்க்கே,

பொருள்:- கிரெனாஞ்சுசமலை சிறியும்படி வேலை எறிந் தவணைகிய முருகப் பெருமானைப் பற்றிய பாடல்களைக் கேட்டு உருகி. இழிவான பாடல்களைக் கற்றிடாமல் வாழுங்கள். சில கவிகளை கற்று உய்மின் அங்ஙனம் கற்று உய்யுநெறியறி யாதார் நரகத்தை அடைவர். இவற்றை மறந்தவர்க்கு வற்புறுத்திக் கூறுங்கள்.

57. இருபிடி சோறு கொண்டு இட்டு உண்டு இரு
பொருபிடியும் களிறும் விளையாடும் புனக்கிறுமான்
தருபிடி காவல கண்ணுக்கா எனக்காற்றி நீத்தால்
இருபிடி சோறு கொண்டு இட்டுண்டிரு விளையோம் இறந்தால்
இருபிடி சாப்பகும் கானது மாயவுடம்பிதுவே.

பொருள்:- தினைப்புனத்தில் இருந்த சிறியமான் ஈன்ற பெண் யானையைப் போன்ற வள்ளி நாயகியின் தலைவனே! ஆற்றுக்கனே! என்று சொல்லி நாள்தோறும் இரண்டு பிடி சோறு ஈட்டி ஒரு பிடி பசித்தவர்களுக்கு அளித்து ஒரு பிடியை நீங்கள் உண்டு இருங்கள். நாம் இறந்து போனால் இந்த உடம்பு ஒரு பிடி சாம்பரும் காடுதி. ஆதலின் இது உள்ளபோதே அறஞ் செய்யுங்கள்.

58. ഇണിയ പിരാൻ

நெற்றுப் பகங்குரிச் செவ்வேனல் காக்கின்ற நிலவளவியற்றுத் தனத்திற்கிணிய பிரான் இக்கு முஸ்லீம்டுக்கு பற்றாக்கையும் வெந்து சங்ராம வேறும்பட விழியால் செற்றுரிக் கிணியவன் தேவேந்திரலோக சிளாமனியே.

பெருள்:- நூனும்பிகையாகிய வள்ளிநாயகியராக்கு இன்பம்தரும் பெருமான். கரும்பாகிய வில்லுடனும் மூல்லையாகிய அம்புடனும் போர்ப்புரிய வந்த காமன் அழி யத் தம்சியியால் தண்டித்த தட்சினாமூர்த்தியின் திருவள்ளத்துக்கு இனிமைதரும் குமாரன் தேவலோக சிகாமணி யாய் விளங்குகின்றனன்.

59. ஏற்பவர்க்கு இட்டது எங்காயினும் வரும் பொங்கார வேலையில் வேலைவிடபோன் அருள் போல் உதவ எங்காயினும் வரும் ஏற்பவர்க்கு இட்டது இடாமல் வைத்த வங்காரமும் உங்கள் சிங்காரவீடும் மடந்தையரும் சங்காதமோ கெடுவீர் உயிர்போம் அத்தனிலவழிக்கே.

பொருள்:- கெடுமதியாளர்களே! பொங்குகின்ற முத்துக்களை உடைய கடவில் வேலாயுதத்தை விட்ட முருகனுடைய அருள் அன்பர்களுக்கு வந்து உதவுவதுபோல் உங்களிடம் வந்து இரந்தவர்களுக்கு இட்ட புண்ணியத்தின் விளைவு எங்காயினும் உதவிபுரிய வந்து சேரும். கொடுக்காமல் வைத்த தங்கமும் வீடும் மணைவிமாரும் உயிர் செல்லும் தனிலவழிக்குத் துணை ஆகார்.

60. துண்பங்கள் தொலைய கந்தனை வந்தனை செய் சிந்திக்கிலேன் நின்று சேவிக்கிலேன் தண்டைச் சிற்றாயியை வந்திக்கிலேன் ஒன்றும் வாழ்ந்துகிலேன் மயில்வாகனனைச் சிந்திக்கிலேன் பொய்யை நிந்திக்கிலேன் உள்ளைம் ஶாதிக்கிலேன் புந்திக்கிலேசமும் காயக்கிலேசமும் போக்குதற்கே!

பொருள்:- மனத்திலும் உடம்பிலும் உண்டாகும் துண்பங்கள் தொலையக் கந்தகவாயியை சிந்தித்து வாழ்த்தி வந்திக்க வேண்டும். மெய்ம்மை இதுவே என்று உலகம் உணர நிலை நிறுத்த வேண்டும்.

61. முருகக் கடவுளின் உபதேசக் காட்சி வரையற்று அவுனர் சிரமற்று வாரிதிவற்றச் செற்ற புதையற்ற வெலவன் போதித்தவா! பஞ்சபூதமும் அற்று உரையற்று உணர்வற்று உடலற்று உயிரற்று உபாயமும் அற்று கரையற்று இருளற்று எனதற்று இருக்கும் அங்காட்சியதே!

பொருள்:- ஞானசக்தியாகிய வேலைத்தாங்கிய முருகக் கடவுள் அடிபேறுக்கு பெதேசித்த காட்சி ஐந்து பூதங்

கனும், சொல்லும் செயலும் எல்லாம் அற என்னை இழந்த நலமாகும்.

62. வேலுக்கணிகலம் வேலையும் சூரனும் மேருவும் ஆலுக்கணிகலம் வெண்டலைமாலை அகிலம் உண்ட மாலுக்கணிகலம் தன்னந்துழாய் மயிலேறும் ஜயன் காலுக்கணிகலம் வானேர் முடியும் கடம்பும் கையில் வேலுக்கணிகலம் வேலையும் சூரனும் மேருவுமே.

பொருள்:- சிவபெருமானுக்கு ஆபரணம் தலைமாலை, திருமாலுக்கு ஆபரணம் துளவமாலை. முருகப் பெருமானுடைய திருவடிக்கு ஆபரணம் தேவர்களின் மணிமுடி கனும் கடப்ப மலர்மாலையும் ஆகும். அவருடைய திருக்கரத்திலுள்ள வேலாயுதர்திற்கு ஆபரணம் கடலும் சூரபன்சனும் மாமேரு மகையும் ஆகும்.

63. சிவகுருநாதனை வழிபட்ட மெப்பன்பு
பாதித் திருவருப் பச்சென்றவர்க்குத் தன்பாவணைய
போதித்த நாதனைப் போர் வேலனைச் சென்று போற்றி உய்யச்
ஶோதித்த மெய்யன்பு பொய்யோ அழுது தொழுதுருகிச்
ஶாதித்த புத்திலந்தெங்கே எனக்கிணங்க நந்தித்ததே.

பொருள்:- தமது திருமேனியில் ஒரு பகுதி பச்சை நிறமாகவுடைய சிலபெருமானுக்கு உபதேசித்த குருநாதனை வேலாயுதக் கடவுளை அடியேன் போய் வழிபட்ட அன்பு பொய்யன்று. அது அடியேன் முன்பு செய்த நல்வினைப் பயனால் கிடைத்தது.

64. செவ்வேற் பெருமாள்

பட்டிக் கடவுளில் வரும் அந்தகா உனைப் பரரறிய
வெட்டிப் புறங்கள்டலாது விடேன் வெய்ய சூரனைப்போய்
முடிப் பொகுத செவ்வேற் பெருமாள் திருமுன்பு நின்றேன்.
கட்டிப் புறப்பட்டா சந்திவாள் என்றன் கையதுவே.

பொருள்:- எருமைக் கடாவின்மீது வருகின்ற இயமனே। குரணை வென்ற சுப்பிரமணியப் பெருமான் முன் நிற்கின்றேன். சத்திவாள் என்கையில் உள்ளது. நீ என்னைப் பற்றவரின் வெட்டித் துணிப்பேன். வீரம் இருக்கின் புறப் படுவாயாக.

65. விரிக்கும் கலாப மயூரதன்

வெட்டும் காபமிகசத் தோன்றும் வெங்குற்றுங் விடும் கயிற்றுல்
கட்டும் பொழுது விடுவிக்க வேண்டும் கராசலங்கள்
எட்டும் குலசிரி எட்டும் விட்டோட எட்டாதவெளி
மட்டும் புதைய விரிக்கும் கலாப மயூரத்தனே.

5. பொருள்:- விரிந்த கலாப மயில் வாகணரே! எருமைக் கடாவின் மீது வருகின்ற கொடிய இயமன் பாசக் கயிற் நினால் அடியேணைக் கட்டிப் பிடிக்கும் பொழுது தேவீர் தோன்றி அக்கட்டினின்றும் விடுவித்துக் காப்பாற்றி அருள் வேண்டும்.

66. யாக்கை நீர்க்குமிழிக்கு நிகர்

நீர்க்குமிழிக்கு நிகரென்பர் யாக்கை நில்லாது செல்வம் புரிக்கு மிடத்து அந்த மின் போலும் என்பர் பசித்து வந்தே ஏற்றும் அவர்க்க இட என்னின் எங்கேனும் எழுந்திருப்பார் வேற்கு மர்த்து அன்பிலாதவர் ஞஙனம் மிகவும் நன்றே.

பொருள்:- உடம்பானது நீரில் எழுகின்ற குமிழிக்கு ஒப்பாகுப். செல்வமானது நிலைபெற்று நில்லாது. மின் எலைப் போன்றது என்று கூறுவார்கள். பசியினால் வாடி வந்து யாசிப்பவர்கட்கு ஏதாவது கொடுக்க வேண்டும் என்றால் எங்கோயாயினும் போய்விட எழுந்திருப்பார்கள். வேலையுடைய குமாரக் கடவுளுக்கு அன்பு இல்லாதவருடைய அறிவு உண்மை அறிவாக மாட்டாது:

67. பெறுதற்கரிய பிறவி

பெறுதற்கரிய பிறவியைப் பெற்றும் நின் சிறுவடியை
குறுகிப் பணிந்து பெறக்கற்றிலேன் மதகும்பக்கம்பத்
தறுகட் சிறுகட் கங்கராம சயில் சரசவல்லி
இறுகத் தழுவும் கடகாசல் பன்னிருப்புயனே.

பொருள்:- அஞ்சாமையும் சிறுகண்களையும் உடையது
மான யானையையுடைய போர்வீரனே! வள்ளி மணைரே!
அடியேன் பெறுதற்கரிய மனிதப் பிறவியைப் பெற்றும்
உமது திருவடியைக் குறுகிப் பணிந்து பிறவாமையைப்
பெறக் கற்றுக்கொண்டேன் இல்லை.

68. முருகன் சரணத்திலே கருத்தை இருத்து

ஈடும் சமரத் தனியேல் முருகன் சரணத்திலே
ஒடும் கருத்தை இருக்க வல்லார்க்கு உகம்போய்க் ககம்போய்
ஈடும் கவுரி பவுரி கெண்டாப்ப பகுபதி நீன்று
ஈடும் பொழுது பரமாயிருக்கும் அதிதத்திலே.

பொருள்:- ஒப்பற்ற வேலாயுதத்தையுடைய முருகப்
பெருமானுடைய திருவடிக் கமலங்களிலே ஓடித்திரிகின்ற
மனத்தை நிலைபெறச் செய்தால் உலகம் அழியினும் அழியாது இல்லையிருக்கும்.

69. கந்தகவாமி என்னைத் தெளிவித்தார்

தந்தைக்கு முன்னம் தனிஞான வான் ஒன்று சாதித்தருள்
கந்தகவாமி எனைத் தேற்றிய பின்னார் காலன் வெம்பி
வந்திப் பொழுது என்னை என் செய்யலாம் சத்தி
வாலெனான்றினுள்
சிந்தத் துணிப்பன் தனிப்பரும் கோபத் திரிகுலத்தே?

பொருள்:- தந்தையாகிய சிவபெறுமானுக்கு உபதே
சித்த கந்தக் கடவுளாகிய முருகப்பெருமான் எனக்கும் உப
தேசித்துத் தேற்றியதனால் இனி இயமன் என்னை அடைய

முடியாது: ஒரு வேளை வருவானையின் சத்தி வாளினுஸ் அவனது திரிகுலத்தை சிதறும்படி வெட்டி எறிவேன்.

70. தனிவழிக்குத் துணை வடிவேலும் மயிலும் சிறிக்குத்துணை திருமென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்ம்மை குன்று மொழிக்குத்துணை ஒருகா எனும் நாமங்கள் முன்பு செய்த பழிக்குத்துணை அவன் பன்னிரு தோறூம் பயந்த தனி சுழிக்குத்துணை வடிவேலும் செங்கோடன் மழுரமுமே:

பொருள்:- கந்தப் பெருமானுடைய கழவினை சிறிக்கும், முருகா எனும் நாமம் மொழிக்கும், பன்னிரு புயா சலம் பழிபாவங்கட்கும் வேலும் மயிலும் தனிவழிக்கும் துணையாக நின்றருள் புரியும்.

71. முத்திக்கு வழி

அருத்தி எனும்படி கும்பித்து வாயுவைச் சுற்றி முறித்து அருத்தி உடம்பை ஒறுக்கில் என்னும் சிவயோகம் என்னும் குத்தை அறிந்து மூகமாறுடைக் குருநாதன் சொன்ன குத்தை மனத்தில் இருத்தும் கண்ணர் மூத்திகை கண்டதே.

பொருள்:- யோகிக்கேள்! வாயுவை அடக்கி உடம்பை ஒறுப்பதால் பயனில்லை. சற்குருநாதராகிய முருகப் பெருமான் உபதேசித்தருளிய கருத்தை உங்கள் மனதில் நிலை பெறுக செய்வீர்களாக. முத்தி இன்பம் கைகூடும்.

72. மயில்வாகனை மறவாதவர்க்குத் தாழ்வில்லை செந்தணைக் கந்தணைச் செங்கோட்டு வெற்பனை செஞ்சடர்வேல் வேந்தணைச் செந்தமிழ்நூல் விரித்தோணை விளங்குவள்ளி காந்தணைக் கந்தக் கடம்பணைக் கார்மயில் வரகணைச் சாந்தணைப் போதும் மறவாதவர்க்கொரு தாழ்வில்லையே.

பொருள்:- சிவந்த திருமேனியு ஸட ய வ ரை, பண வரின் வளிமையை வற்றச் செய்பவரை, வேல் தலைவரை,

த மிழ்நூலை விரித்தவரை, வள்ளி கணவரை, கடப்பமானை அணிந்தவரை, மயிலை வாகனமாக வுடையவரை, எவ்வேளையும் மறவாது சிந்திப்பார்க்கு ஒரு குறையும் இல்லை.

73. சொல்லொன்று ஆனந்தம்

போக்கும் வரவும் இரவும் பகலும் புறம்பும் உள்ளும் வாக்கும் வடிவும் முடிவும் இல்லாதொன்று வந்துவந்து தாக்கும் மனோலயம் தானே தரும் என்ற தன்வசத்தே ஆக்கும் அறுமுகவா சொல்லொன்று தீந்த ஆனந்தமே;

யெருள்:- ஆறுமுகக் கடவுளே! போக்கு வரவும், இரவு பகலும், வாக்கும் வடிவும் முடிவும் இல்லாத தேவ ரீருடைய திருவருள் வந்த துணைசெய்து மனோலய முன்டாக்கி சொல்ல ஓண்ணாத இன்பத்தைத் தரா நின்றது,

74. அராப்புணை வேணியன் சேய் அருள் வேண்டும் அராப்புணை வேணியன் சேயகுள் வேண்டும் அயிழ்ந்த அன்பால் குராப்புணை தன்னடையந்தான் தொழுல் வேண்டும் கொடிய ஜூவா மார்க்கால் வேண்டும் மனமும் பதைப்பறல் வேண்டும் என்றால் இராப்பகல் அற்ற இடத்தே இருக்கை எளிதால்வே;

பொருள்:- சிவபெருமானுடைய திருக் குமாரராகிய முருகக் கடவுளின திருவருள் வேண்டும் அன்பினால் அழகிய திருவடியை வணங்க வேண்டும். மனமும் துடிப்பு நீங்குதல் வேண்டும். இரவு பகல் இல்லாத இடத்தில் அஸவற்றிருத்தல் எளிதாகும்.

75. பழநித் திருநாமத்தைப் படி

படிக்கின்றிலை பழநித் திருநாமம் படிப்பவர் தான் முடிக்கின்றிலை முருகா என்கிலை முகியமல் இட்டு மிடிக்கின்றிலை பரமானந்தம் மேற்கொள விம்மி விம்மி நடிக்கின்றிலை நெஞ்சுமே தஞ்சம்ரது நமக்கினினே;

பொருள்:- நெஞ்சமே! உணக்கு முருகவேள் தஞ்ச மலித்துத் தன்னருள் புரிய வேண்டுமானால் பழநித் திரு நாமத்தைப் படிப்படியாக படிப்பவர் தான் முடிப்பாயாக. முருகா என்று மொழிவாயாக. அறம்புரிவாயாக. ஆனந்த மேஸ்ட்டால் ஆடுவாயாக.

76. குண்டெறிந்த தாடாளனைப் பாடு

கோடை வேதனுக்கு யான் செய்த குற்றம் என்குந்துறைந்த தாடாளனை தென்தனிகைக் குமர நின் தண்டையந்தாள் சூடை சென்னியும் நாடாத கண்ணும் தொழுத கையும் பாடாத நாவும் எனக்கே தெரிந்து படைத்துளனை.

பொருள்:- கிரெள்ஞஞ்சமலை பிளவுபடுமாறு வேல்விட்ட முருகா! தனிகைக் குமரா! தேவரீரை வணங்காத தலை யும், காலைத் தண்ணும், தொழுத கையும், பாடாத நாவும் ஆகிய இவைகளை எனக்குப் படைக்க அடியேன் அபனுக்குச் செய்த பிழையாது?

77. வடிவேலனின் திருவடியை வணங்கு

சேவ்வாங்கு கண்ணியர் விண்ணனப்போதரம் ரேரள்ளவி மால்வாங்கி ஏங்கி மயங்காமல் வெள்ளிமலை எனவே கால்வாங்கி நிற்கும் களிநிறுன் கிழத்தி கழுத்திற் கட்டு நூல்வாங்கிடாதன்று வேல்வாங்கி பூங்கழல் நோக்கு நெஞ்சே.

பொருள்:- மனமே! மாதர் மயக்கத்தை நீக்கி இந்திர ஸது மனைவியாகிய இந்திராணியின் மங்கல நாடை சூராதி சிகரர் மீது வேலாயுதத்தை விடுத்துக் காத்தருளிய மயி வேறும் பிரான் மலரடியை நோக்கித் திருவருள் பெறுவா யாக.

78. கூர்கொண்ட வேலனைப் போற்று

கூர்கொண்ட வேலனைப் போற்றுமல் ஏற்றம் கொண்டாடு
[விர்காள்]
போர்கொண்ட காலன் உமைக்கொண்டு போமன்று பூங்பனவும் தார்கொண்ட மாதகும் மாவிகையும் பணச் சாளிகையும் ஆர்கொண்டு போவர் ஜீயேர் கெடுவிர்நும் அநிவிஸ்ஸமயே.

பொருள்:- அன்பர்களே! காலன் என்பவன் உங்களைக் கொண்டு போகின்ற மரண யாத்திரையின்போது அணிந்து கொள்ளுகின்ற ஆபரணங்களும், பெண்களும், மாடிலீடும் பண்பெயும் உடன்வரா. ஆதலின் அவைகளின் மீதுள்ள பற்றை ஒழித்துப் பற்றற்ற பரமஞகிய வடிவேல் இறையை வணங்கி வாழுமின்:

79. திருத்தணிக்குன்றில் நிற்கும் கந்தா பந்தாடும் மங்கையர் செங்கயற் பார்வையில் பட்டுழலும் சிந்தா குலந்தனைத் தீர்த்தகருள்வாய் செய்யவேல் முருகா கொந்தார் கடம்பு புடைசூழ் திருத்தணிக் குன்றில் நிற்கும் கந்தா இளங்குமரா அமராவதி காவலனே.

பொருள்:- வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய முருகப் பெரு மானே! திருத்தணி கேசா! கந்தப் பெருமானே! குமார மூர்த்தியே! அமராவதி யைக் காத்தகருளுபவரே! பாவையர் பார்வையில் பட்டுழலும் துன்பத்தைத் தீர்த்து அருள்புரிவீர்!

80. பரம கஸ்யானி தன் பாலகன் மாகத்தை முட்டிவரும் நெடும் கூற்றன் வந்தால் என்முன்னே தோகைப் புரவியில் தோன்றி நிற்பாய் கத்த நித்த முத்தித் தியாகப் பொருப்பைத் திரிபுராந்தகளைத் திரியம்பக்கணப் பாகத்தில் வைக்கும் பரம கஸ்யானிதன் பாலகனே.

பெருள்:- முத்தியை வழக்குபவரை, முப்புரத்தை ஸரித்தவரை, மூன்று கண்களை உடையவரை, தனது வலப் பாகத்தில் வைத்திருக்கும் உமாதேவியாரின் திருமைந்தரே! நெடிய இயமன் இறுதிக் காலத்தில் வந்தால் மயிலின் மீது வந்து திருவருள் புரிவீர்.

81. சீராவும் சிறுவாளும் வேலும் என் சிந்தையவே தாராகணம் எலும் தாய்மார்' அறுவர் தரு முலைப்பால் ஆராதுமை முலைப்பால் உண்ட பாலன் அரையில் கட்டும் சீராவும் கையில் சிறுவாளும் வேலும் என் சிந்தையவே வராதகண் அந்தகா வந்தபோது உயிர் வாங்குவனே.

பொருள்:- அந்தகணே! ஞானபண்டிதன் உடைவாரும், சிறுவாரும், வடிவேலும் என் சிந்தையில் குடிகொண்டிருப்பதால் என்னிடம் வராதொழிக். மீறி வந்தால் உனது உயிரை வாங்கிவிடுவேன்.

82. சூரபயங்கரனே! பணியப் பணித்தருளாய் தகட்டில் சிவந்த கடம்பையும் நெஞ்சையும் தாளினைக்கே புகட்டிப் பணியப் பணித்தருளாய் புண்டரிகண் அண்ட முகட்டைப் பிளாந்து வளர்ந்து இந்திரலோகத்தை முட்டைப்பகட்டிற் பொருதிட்ட நிட்டரே சூர பயங்கரனே.

பொருள்:- சூரபன்மனுக்குப் பயங்கரத்தை உண்டு பண்ணினவரே! கடப்ப மலர்மாலையையும், அடியேலுடைய மனத்தையும் தேவரீருடைய இரண்டு திருவடிக்கே சேர்த்து வணங்குமாறு அருள்புரிவாய்.

83. சிற்றுடிக்கே பூங்கழல் கட்டும் பெருமாள் தேங்கிய அண்டத்திமையோர் சிற்றுவிடச் சிற்றுடிக்கே பூங்கழல் கட்டும் பெருமாள் கலரப் புரவிமிகை தாங்கி நடப்ப முறிந்தது சூரன்தளம் தனிவேல் வாங்கி அனுப்பிடக் குன்றங்கள் எட்டும் வழிவிட்டவே.

பொருள்:- கந்தவேள் தேவர் சிறையை மீட்கும் பொருட்டு திருவடியில் வீரக்கழலை அணிந்து மயிலில் புறப் பட்ட பொழுது சூரபன்மன் சேலை முறிப்பட்டது. வேலை ஏவியபொழுது குலமலைகள் ஏழும் விலகி வழிவிட்டன.

84. ஆடியேன் தேவரிருக்கு அடைக்கலம் மைவரும் கண்டத்தர் மைந்த கந்தா என்று வாழ்த்தும் இந்தக் கைவரும் தொண்டன்றி மற்றறியேன் கற்றகல்வியும் போய்ப் பைவரும் கேளும் பதியும் கதறப் பழகி நிற்கும் ஜூவரும் கைவிட்டு மெய்விடும்போது உன் அடைக்கலமே.

பொருள்:- ஆலமுண்ட நீலகண்டரது புதல் வரே கந்தப்பெருமானே! என்று வாழ்த்துகின்றதாகிய தொண்டினை அல்லாமல், வேறு ஒன்றையும் அறிந்தேளில்லை. சுற்றுத்தாரும், ஊராரும் கதறி அழ அடியேன் இந்த உடலை விடுகின்ற காலத்தில் தேவரீருக்கு அடைக்கலம்.

85. வள்ளி மணவாளன் திருவடியைச் சிந்திக்க
முத்தி கைக்கூடும்

காட்டிற் குறத்திபிரான் பதத்தே கருத்தைப் புகட்டின்
வீட்டிற் புகுத மிக எளிதே விழிநாசி வைந்து
மூட்டிக் கபால மூலாதார நேரங்ட மூர்சை உள்ளே
ஒட்டிப் பிடித்தெங்கும் ஓடாமல் சாதிக்கும் யோகிக்களே.

பொருள்:- கவாசத்தை உள்ளிடத்தே உலாவுமாறு
செய்து, அப்பிராணவாயு வேறு எங்கும் ஓடிவிடாமல்
சாதிக்கின்ற யோகிக்களே! வள்ளி யம் மை யாரது தலைவ
ராகிய முநுகப் பெருமானுடைய திருவடியில் உள்ளத்தைச்
செலுத்தினால் வீடுபேறு பெறுவீர்கள்.

86. கந்தசுவாமியின் அருளாய கவசம் உண்டு
வேலாயுதன் சங்குஶங்கராயுதன் விரிஞ்சன் அறியாச்
குலாயுதன் தந்த கந்தசுவாமி சுடர்க்குடிமிக்
காலாயுதக் கொடியோன் அருளாய கவசமுண்டு என்
பாலி ஆயுதம் வருமோ யமனைஞ்சு பகைக்கினுமே.

பொருள்:- வேற் படையைத் தாங்கியவரும் சேவற்
கொடியை உடையவரும் சிவபெருமான் பெற்றருளிய கந்
தப் பெருமானுடைய திருவருளாகிய கவசம் அடியே
ஞுடைய உடம்பில் இருக்கிறது. ஆதலால் இயமனைஞ்சு
நான் பகைத்தாலும், என்னிடத்தில் அவனுடைய ஆயுதம்
வராது.

87. குமரா சரணம் சரணம் — இயம பயம் இல்லை
குமரா சரணம் சரணம் என்று அண்டர் குழாம் துதிக்கும்
அமராவதியில் பெருமான் திருமுகம் ஆறும் கண்ட
தமராசி வைகும் தனியான ஞான தபோதனர்க் கிண்கு
எமராசன் விட்டகப்பையேடு வந்தினி என்கெயுமே.

பொருள்:- குமாரக் கடவுளே! அடைக்கலம் அடைக்
கலம் என்று கூறி தேவர் கூட்டம் துதி செய்கின்ற அம
ராவதி என்னும் தேவருவகில் எழுந்தருளி உள்ள முருகப்
பெருமானைத் தெரிசித்த ஞானிக்டு இயம பயம் ஒரு
போதும் இல்லை.

88. வீரவேல் விட்ட நிர்மலன்

வணங்கித் துதிக்க அறியா மனிதருடன் இணங்கிக்
குணங்கெட்ட துட்டலை ஈடுப்பிறுவாய் கொடியும் கழுகும்
பினங்கத் துணங்கை அலகை கொண்டாடப் பிசிதர் தம்வாய்:
நினங்கக்க விக்ரம வேலாயுதம் தொட்ட நிர்மலனே.

பொருள்:- காச்சைக்கனும், கழுகு கரும் ஒன்றே
டொன்று மாறுபடவும் பேய்கள் மகிழ்ந்து கூத்தாடவும்
அசரர்களை மறக் கருணையாலாண்ட வேலாயுதக் கடவுளே!
அடியேனைக் கொடியவருடன் இணங்கவிடாது அடியவருடன்
இணக்கி ஆட்கொள்வீர்.

89. நான் முகனுக்கு இரு விலங்கு

பங்கேருகன் எனைப் பட்டோலையில் இடப் பண்டுதலை
தன்காலில் இட்டது அறிந்தில்லே தனிவேல் எடுத்துப்
பொங்கோதம் வாய்விடப் பொன்னாஞ் சிலம்பு புலம்பவரும்
எங்கோன் அறியின் இனி நான்முகனுக்கு இருவிலங்கே.

பொருள்:- பிரமன் என்னைப் பிறவி எடுப்பவர்களின்
கணக்கில் ஒருவனுக எழுதுவதற்கு, அவன் முன்பு முருகன்
தன்காலில் விலங்கிட்டதை நினைக்கவில்லையோ? அவன்
அதை மறந்து எழுதினால் ஒப்பற்ற வேலாயுதத்தை ஏந்
திய எம்முடைய தலைஞரிய முருகன் அறிந்தால், இனி
மேல் பிரமனுக்கு இரண்டு விலங்கு இடப்பெறும்.

90. நாலாயிரம் கண்

மாலேரன் மருகனை மன்றுடி மைந்தனை வானவரிக்கு
மேலான தேவனை மெய்ஞரான தெய்வத்தை மேதினியில்
சேல்தூர் வயற்பொழில் செங்கோட்னைச் சென்று கண்டுதொழு
நாலாயிரம் கண் படைத்தில்லை அந்த நான் முகனே.

பொருள்:- திருமாலுக்கு மருமகனை, அம்பலத்தில்
ஆடுகின்ற சிவபெருமானுக்கு மகனை, தேவர்களுக் கெள்
லாம் மேலான தேவனை, மெய்யறிவே வடிவான கடவுளை,

சேல் மீன்கள் நிறைந்த வயல்களையும், சோலைகளையும் உடைய திருச்செங்கோட்டில் உள்ள முருகனைத் தொழு வதற்கு நாலாயிரம் கண்களை அந்தப் பிரமண் படைத் தான் இல்லையே.

91. செங்கோடனை வாழ்த்துதல் நன்று

கருமான் மருகனைச் செம்மான் மகனைக் களவு கொண்டு வரும் ஆகுலஸனைச் சேவல்கைக் கோளனை வானம் உய்யப் பொருமாவினைச் செற்ற போர்வேலனைக் கண்ணிப் பூகமுடன் தருமா மருவு செங்கோடனை வாழ்த்துகை காலநான்றே.

பொருள்- கரிய நிறமுள்ள திருமாவின் மருமகனை, மாண்மகளாகிய வள்ளிநாயகியைப் பிறர் அறியாமல் எடுத்து வரும் கவலையை உடையவனை, சேவலாகிய கொடியை கையில் உடையவனை, தேவர்கள் உயிர் பிழைக்கும் வண்ணம் சூரபதுமனுகிய மாமரத்தை அழித்த வேலாயுத முடைய கடவுளை, கழுக மரங்களுடன் மாமரங்கள் பொருந்திய திருச்செங்கோட்டில் எழுந்தருளி உள்ள முருகனை வாழ்த்துதல் மிகவும் நன்றாகும்;

92. திருவடி வேண்டல்

தூண்டரி கண்டு அண்டி மொண்டு உண்டு இருக்கும் சுத்த ஞானம் எனும் தண்டையம் புண்டரிகம் தகுவாய் சண்ட தண்ட வெஞ்சுரி மண்டலம் கொண்டு பண்டு அண்டரி அண்டம் கொண்டு மண்டி மின்ட கண்டு உருண்டு அண்டரி விண்டு ஓடாமல் வேல் தொட்ட காவலனே.

பொருள்- அடியவர்கள் கண்ணால் தரிசித்து, உள்ளத் தால் மொண்டு உயிரால் உண்டு அமைதி பெற்றிருக்கும் சுத்த ஞானம் எனும் தண்டையை அணிந்த அழிய தாமரை போன்ற திருவடிவையை அருள்வாயாக; கொடிய சூரன் படையுடன் தேவர்களுடைய உலகத்தில் நெருங்கி

வந்து நிற்க. அதைக்கண்டு அஞ்சி அமர்கள் உருண்டு ஒடாத வண்ணம் வேலாயுதத்தை ஏவிய காப்பாளனே.

93. வலம்புரியும் கிணகிணியும்

மண்கமழ் உந்தித் திருமால் வலம்புரி ஓசை அந்த விண்கமழ் சோலையும் வாவியும் கேட்டது வேல் எடுத்துத் திண்கிரி சிந்த விளையாடும் பிள்ளை திரு அஸரயில் கிணகிணி ஓசை பதினாலு உலகமும் கேட்டதுவே.

பொருள்:- மன் வாசனை வீசகின்ற திருவயிற்றை யடைய திருமால் ஊதிய வலம்புரிச் சங்கின் முழக்கம் வானுலகமெல்லாம் மனம் கமழும் கற்பகச் சோலையிலும் வாவியிலும் கேட்டது. வேலைக் கையில் ஏந்தித் திருவிளையாடல் புரிந்த குழந்தையாகிய முருகன்து அழகிய அரையில் உள்ள கிணகிணியின் ஓசை பதினான்கு உலகமும் கேட்டது.

94. வள்ளியை வேட்டவன் தாள்

தெள்ளிய ஏனலில் கிள்ளையக் கள்ளச் சிறுமி எனும் வள்ளியை வேட்டவன் தாள் வேட்டிலை சிறுவள்ளை தள்ளித் துள்ளிய கெண்ணடையைத் தொண்ணடையைத் தோதகச் [சொல்லை நல்ல வெள்ளிய நித்தில வித்தார முரலை வேட்ட நெஞ்சே.

பொருள்:- சிற்றின்பத்தை விரும்பி உழலும் மனமே! வள்ளிநாயகியை விரும்பி ஆட்கொண்டவராகிய முருகக் கடவுளுடைய திருவடிகளை விரும்பினால் முத்தி சித்திக்கும்.

95. தணிவெளியில் வந்து சந்திப்பது

யான் தான் எனும் சொன் இரண்டும் கெட்டாலன்றி யாவருக்கும் தோன்றுது சத்தியம் தொல்லைப் பெருநிலம் சூக்ரமாய்க் கின்றுன் மருகன் முருகன் திருப்பாரன் கேள்வியினால் சான்றாரும் அற்ற தணிவெளிக்கே வந்து சந்திப்பதே.

பொருள்:- பெரிய பூமியை வராகவருவம் கொண்டு பின்தவனுகிய திருமாலுக்கு மருகரும், முருகவேணும், கருணை வள்ளலுமான நெற்றப்பெருமானது உபதேசத்தினால் ஒருவரும் உனராத ஞானவளில் அடையும் அத்துவித முத்தி, யான் என்ற தன்மையற்றபோது உண்டாகும்;

96. கொற்றவேள் மயில் இடர் தீர்க்கும்

நடக்கொற்ற வேண்மயிலே இடர்தீரத் தனிவிடில் நீ வடக்கிற கிரிக்கப்புறத்தும் நின்தோகையின் வட்டமிட்டுக் கடற்கப்புறத்தும் கதிர்க்கப்புறத்தும் கணக சக்கரத் திடர்க்கப் புறத்தும் தினக்கப்புறத்தும் திரிதுவாயே;

பொருள்:- வெற்றியையுடைய முருகப் பெருமானது மயிலே! உலகத்தின் துண்பம் திரும் பொருட்டு உண்ணை எம்பெருமான் செல்ல விடுவாராயின், உனது தோகையினால் சுழன்று பறந்து எல்லா உலகங்களிலும் உவாவுவாய்.

97. மயில்வாகனத்தின் திருவடியில் கிடப்பன

கேளில் திகழ்வயற் செங்கோட்டை வெற்பன் செழுங்கலபி ஆலித்து அநந்தன் பலூழுமித்தாக்க அதிர்ந்து காலில் கிடப்பன் மாணிக்கராசியும் காசினியைப் பாலிக்கும் மயைனும் சக்கராயுதமும் பணிலமுமே;

பொருள்:- திருச்செங்கோடு என்னும் திருமலையின் மீது எழுந்தருளி உள்ள முருகப் பெருமானது மயில் வாகனத்தின் திருவடியில் ஆதிசேடனும், அவன் மணிமுடியி லுள்ள மாணிக்கங்களும், திருமாலும், சங்கு சக்கராயுதமும் கிடக்கும்.

98. கந்த வேல் முருகா

கதித்தனை ஒன்றையும் காண்கின்றிலேன் கந்தவேல் முருகா நதித்தனை அன்ன பொய்வாழ்வில் அன் பாய் நரம்பாற் பொதிந்த பொதித்தனையும் சொன்னு தின்டாடு மாறெணைப் போதுவிட்ட விதித்தனை நொட்டு நொந்து இங்கே என்றான் மனம் வேகின்றதே

பொருள்:- கந்தப் பெருமானே! வேற்பட்டனய யடைய முருகப் பெருமானே! வீடு அடைதற்குரிய நெறி ஒன்றையேனும் காண்கின்றேன் இல்லை. பொய்யான உலக வாழ்க்கையில் துன்பப்படுமாறு விட்ட விதியினை நினைந்து அடியேனுடைய மனம் வேதனைப்படுகின்றது. அடியேனைக் காத்தருள்வீர்:

99. கழலுடன் சேர்த்தெனைக் காத்தருளாய்
ஙவிக் கமலக் கழலுடன் சேர்த்தெனைக் காத்தருளாய்
தூஷிக் குலமயில் வாகனனே துளை ஏதுங்களித்
தாஷிப் படரக் கொழுகோம்பிள்ளத் தனிக்கொடிபோல்
பாவித் தனிமனம் தள்ளுடி வாடிப் பகுத்தின்றதே:

பொருள்:- மயிலை வாகனமாக உடையவரே! அடியேனுடைய மனம் துணையின்றித் தவிக்கின்றது. ஆதலினால் தேவரிருடைய தாமரை போன்ற திருவடியுடன் சேர்த்து அடியேனைக் காப்பாற்றுவீர்.

100. அடியார் மிகினம்

இதேலைச் சுற்றும் கருதேனைப் போதமிலேனை அன்பால் கெடுதல் இலாத்தெரடில் கூட்டியவர் கிரெனஞ்சு வெற்றப் படுதலைச் சாதித்த வேலோன் பிறச்சுறுங்கின்ற மிடுதலைப்பட்டது விட்டது பாகவினை விலங்கே.

பொருள்:- வேலையுடைய முருகப் பெருமான் அறிவு இல்லாத அடியேனை அடியாருடன் கூட்டி, பிறவியை நீக்கி, டெற்சிறையை விலக்கி, வீணைவிலங்கை அறுத்தெறிந்து பரகதியை வழங்கினார்.

நூற்பயன்

சலங்கானும் வேந்தர் தமக்கும் அஞ்சார் யமன் சன்னடைக் [கஞ்சார்]
துலங்கா நரகக்குழி அனுகார் துப்பநோய் அனுகார்
கலங்கார் புலிக்குழி கரடிக்கும் யாளைக்குங் கந்தன் நல்நூல்
அலங்காரம் நூற்றுங் ஒரு கவிதான் கற்றறிந்தவரே.
ஓம் சர்வனபவ ஓம்.

“மில்க்வைற் தயாரிப்புகளுக்கு
ஆதரவு பெருகுதல்
அறப்பணிக்கு உதவும்.”

மில்க்வைற் சவுக்காரத் நோட்டீஸ்

மில்க்வைற் சவுக்காரத் நோட்டீஸ்
த. பெ. எண் 77
யாழ்ப்பாணம்.

தந்தி: மில்க்வைற் — தொலைபேசி: 7233

நாமகள் அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.